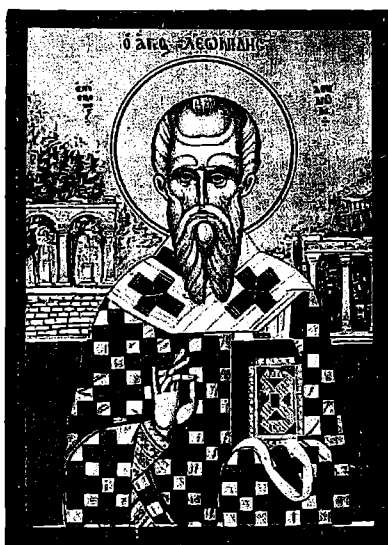


ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΗ Θ. ΠΑΝΤΑΖΗ  
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ  
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ  
ΛΕΩΝΙΔΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ  
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 15<sup>η</sup> ΑΠΡΙΛΙΟΥ





## ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

*Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν.*

**Π**οίσις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τὸν ἱεράρχην; τὸ λαμπρὸν τοῦ Πνεύματος σκῆνωμα, καὶ τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, τὸν τῆς εὐσεβείας ὑποφήτην· τὸ θρέμμα, τὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ πανθαύμαστον· ποιμένα τῶν Ἀθηνῶν τὸν οὐράνοφρονα· τὸν ἱερὸν Λεωνίδα, τὸν ὑπὲρ Κυρίου, ἐναθλήσαντα καρτερῶς, καὶ πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

**Π**οίσις ἄσματικοῖς μέλεσιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν ἱεράρχην; τοῦ Εὐαγγελίου τὸν κήρυκα, καὶ Θεοῦ τὸ στόμα τὸ εὐσημον, τὸν φωταγωγὸν τῶν ἐν τῷ σκότει· τὸν λύχνον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν πολύφωτον· τὸ κλῆμα, τῆς ἀφθαρσίας τὸ γλυκύκαρπον· τὸν εὐκλεῆ Λεωνίδα, τὸν σκληρὰς βασάνους, ὑποστάντα ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ δόξης τὸν στέφανον, ἐπαξίως κομισάμενον.

**Π**οίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, εὐφημήσωμεν τὸν ἱεράρχην; τὸν ἐν ἱερεῦσι περιίδοξον, καὶ ἐν ἀθλοφόροις ἀήττητον, τὸν κατ' ἄμφω λάμπαντα τῷ κόσμῳ· Χριστῷ γάρ, οἷά περ ἄγγελος ἰέρευσε, καὶ ἄθλοις, μαρτυρικοῖς στερρῶς ἠγώνισται, σὺν γυναιξὶ θεοφόροις, ὡς σοφὸς ἀλείπτῃς, εὐσεβείας καὶ παιδευτῆς· μεθ' ὧν θείαν ἄφεισιν, ἐξαιτεῖται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

### Προσόμοια ἕτερα.

*Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.*

**Ω**ς ἐν βίῳ θεόληπτος, Λεωνίδα μακάριε, ἱεράρχης ἔνθεος ἐχρημάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐποίμανας, ἐφ' ὕδωρ τῆς γνώσεως, καὶ νομὰς ζωοποιούς, Ἀθηνῶν τὴν λαχοῦσάν σοι πόλιν, ἅγιε. ὑπὲρ ἧς καὶ λαμπρῶς, πάτερ, ἀθλήσας, τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην, περιφανῶς ἐθριάμβευσας.

**Τ**οῦ Σωτῆρος τοῖς πάθεσι, συμμορφούμενος ἄγιε, ἀνδρικῶς διήνυσας τὸ μαρτύριον, σὺν γυναιξὶ ταῖς θεόφροσιν· ὡς ἄλλου γὰρ πάσχοντος, ἐπὶ ξύλου ὑψωθείς, κατεξέστης τὰς σάρκας σου, καὶ τοῖς ρεύμασι, τῶν αἱμάτων σου ἤρδευσας πλουσίως, ἀναθάλλειν ἐν τῇ πίστει, τῶν εὐσεβῶν τὴν διάνοιαν.

**Ω**σπερ πλοῦτον οὐράνιον, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, πάλαι εἶχεν, ἅγιε, ἡ Μητρόπολις, τῶν Ἀθηνῶν ἢ ἐξάκουστος· νῦν δὲ μακαρίζει σε, ὡς ποιμένα εὐκλεῆ, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, καὶ πρὸς Κύριον, πρεσβευτὴν καὶ μεσίτην, Λεωνίδα, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, ἱερομάρτυς, τὴν ἔνδοξον.

*Δόξα. Ἦχος πλ. β'.*

**Γ**ήμερον ὡς ἔαρ νοητὸν ἐπέφανεν, ἡ τοῦ ἱερομάρτυρος Λεωνίδου μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραίνουσα, τοῖς ἀνθεσι τῶν ἀγώνων αὐτοῦ· δεῦτε οὖν, ὁσμῆς ζωῆς ἐμφορηθῶμεν, καὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ἐορτάσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· χαίροις ὁ τὴν ἱερωσύνην τῷ βίῳ κοσμήσας, καὶ ἀθλητι-

κοῖς σκάμμασι, τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν σφραγίσας· χαίροις ὁ τῷ οἰκείῳ ὑποδείγματι, τὰς φιλοθέους γυναῖκας ἀλείψας, ἐπὶ τὸν προκείμενον ἀγῶνα· χαίροις ὁ τῆς Ἑλλάδος βλαστός, καὶ τῶν Ἀθηνῶν πρόεδρος σεπτός, καὶ θεῖος λαμπαδοῦχος. Ἄλλ' ὡς τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης παριστάμενος, πρέσβευε, πάτερ, δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἡ τὸ Δογματικόν:

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε...

Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ὡς ἐξῆς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Γ', ἐξ. Η', 6 ἐξ. ΚΒ', 19 ἐξ.)

**Μ**νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ

λάρυγγ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

### Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Γ', 1 ἐξ.)

**Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

### Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 16 ἐξ.)

**Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος

ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

### Ἦχος α'. Ἰδιόμελα.

**Ε**ὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις Ἀθηνῶν, Λεωνίδην τὸν θεσπέσιον, ποιμενάρχην πλουτήσασα. Εὐαγγελικῇ γὰρ πολιτεία, ἀποστολικῶν ἐπλήσθη δωρεῶν, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφῇ, καὶ τῇ ἐκφάνσει τῶν κρειττόνων, τοῖς πᾶσιν ἐτράνωσε· καὶ ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὑπὲρ τῶν οἰκείων προβάτων, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τέθεικε, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ἵνα ἡμεῖς ἀπαλλαγῶμεν, τῆς πατροπαραδότου ματαίας ἀναστροφῆς, καὶ προσφορὰ εὐπρόσδεκτος γενώμεθα, τῷ Σωτῆρι βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

### Ἦχος β'.

**Τ**οῦ Παρακλήτου δεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, νομίμως τὰ πρὸς Θεὸν τελέσας, ὡς φωστὴρ λόγον ζωῆς ἐπέχων, ἱεράρχα, ἀνέλαμψας· καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, εἰδωλομανίας τὴν νύκτα ἐμείωσας, καὶ τὸ φῶς τὸ θαυμαστὸν ὑπέδειξας, τῆς ἐν Χριστῷ ἐπιγνώσεως. Ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις ἀήττητος, καὶ ἐν ἱερεῦσι θεοειδής, ἱερομάρτυς Λεωνίδη, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

*Ἦχος γ'.*

**Τ**ὴν ἱερατικὴν ἀμπεχόνην σου, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων φοινίξας, λαμπρότεραν ἐτέλεσας, ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε· ὡς γὰρ ἀρνίον παρέδωκας, σεαυτὸν πρὸς σφαγὴν, τοῖς διώκταις ἐχθροῖς, προκινδυνεύσας τῆς ποιμένης σου· καὶ ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθεῖς, καὶ ἀπηνῶς καταξανθεῖς, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἀπεβάλου τῆς νεκρώσεως. Ὅθεν τῆς κεκρυμμένης ἐν Χριστῷ ζωῆς τρυφῶν, ταύτης ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς τυχεῖν, Λεωνίδη ἱερώτατε, τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

*Ἦχος δ'.*

**Τ**ῷ λόγῳ τῆς χάριτος ποιμαίνων, τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ τὸν περιούσιον, τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἀγῶνας ἀνεδέξω, μεγαλόφροني ψυχῇ, ἱεράρχα μακάριε· καὶ ἐν αὐτοῖς ἀνδραγαθήσας, τὴν ἀκαταμάχητον τῆς εὐσεβείας δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ σαρκός, θριαμβεύουσαν ἔδειξας· πάντα γὰρ ὑπέμεινας, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἱερεῖ Λεωνίδη. Ὅθεν σὺν ταῖς ἀγίαις γυναιξί, ταῖς μετὰ σοῦ ἀθλησάσαις, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.*

**Τ**ὸν ἐν ἱεράρχαις ἀθλητὴν, καὶ ἐν μάρτυσιν ἱερέα, Λεωνίδην τὸν μέγαν, μελωδικοῖς ἐγκωμίοις τιμήσωμεν· ὁσίως γὰρ καὶ ἀμέμπτως, ἐν Ἀθήναις ἱερατεύσας, ὡς σοφὸς οἰκονόμος, τῆς ποικίλης τοῦ Πνεύματος χάριτος, μαρτυρικὸν ἀγῶνα διήνυσε, στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῶν πιστῶν γενόμενος· καὶ δι' ἀμφοτέρων Χριστὸν δοξάσας, ἐπαξίως, ἐδοξάσθη, παρὰ τοῦ παρέχοντος ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

**Καὶ νῦν.**

Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τὸ Θεοτοκίον·  
Ἐκ παντοίων κινδύνων...



ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ  
Στιχηρὰ Προσόμοια.

*Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

**Χ**αίροις ὁ ιεράρχης Χριστοῦ, τὸ τῆς Ἑλλάδος ιερώτατον βλάστημα, τοῦ ἄστεως τῆς Παλλάδος, ὁ φωτοφόρος πυρσός, καὶ ποιμὴν καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος· εἰκὼν θεοτύπωτος, ιερῶν ἀναβάσεων, βίου ἁγίου, φυτοκόμος πανάριστος, θείας χάριτος, λειτουργὸς ἐνθεώτατος· σκεῦος τὸ καθαρώτατον, τῶν θείων ἐλλάμψεων, ὁ τὰς ψυχὰς ἐκκαθαίρων, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· Χριστὸν ἐκδυσώπει Λεωνίδα ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

**Στίχ.** Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

**Χ**αίροις ὁ καθαρῶς τῷ Χριστῷ, ιερατεύσας Λεωνίδα πατὴρ ἡμῶν, ἀμέμπτω σου πολιτεία, καὶ ταπεινώσει ψυχῆς, καὶ χερσὶν ὁσίαις, καθὰ γέγραπται· ἐντεῦθεν ὡς ἄωμος, προσφορὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, τῇ σῇ ἀθλήσει, τῇ δι' αἵματος ὄσιε, προσενήνεξαι, τῷ λαμπρῶς σε δοξάσαντι. Ὅθεν ὡς ἱεράρχην σε, καὶ μάρτυρα ἐνδοξον, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ἀνευφημοῦντες βοῶμέν σοι· μὴ παύση πρεσβεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ.** Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

**Π**όλις τῶν Ἀθηνῶν ἢ λαμπρά, ἢ εὐαγῆς σου κληρουχία μακάριε, ἦν ἴθυνας θεοφρόνως, ποιμαντορία τῇ σῇ, πρὸς ζωῆς εἰσόδους θείῳ Πνεύματι, χορεύει τῇ μνήμῃ σου, καὶ γεραίρει τοῖς ἄσμασι, τῶν ἀρετῶν σου, ἱεράρχα τὴν ἔλλαμ-

ψιν, καὶ ἀθλήσεως, τῆς στερραῶς σου τὰ σκάμματα· ἦν περ ἀεὶ περίεπε, καὶ σκέπε ἐκάστοτε, τῇ ἀντιλήψει σου πάτερ, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

*Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.*

**Τ**ῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον, τῇ δι' αἵματος ἀθλήσει, καλῶς ἐτέλεσας ὅσιε· ὡς γὰρ θεῖος μυσταγωγός, τὸ τοῦ Χριστοῦ μαρτύριον, οὐκ ἐπησχύνθης πάτερ, ἀλλ' ἀνενδότω ψυχῇ, τὰς τοῦ σώματος ὑποστάς ὀδύνας, ἔξω τοῦ κόσμου καὶ σαρκὸς ἐδείχθης, σαυτὸν ἀπαρνησάμενος. Καὶ νῦν ὑπερκοσμίου δόξης, ἀνακεκαλυμμένως κοινωνῶν, ἱερομάρτυς Λεωνίδα, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Καὶ νῦν.*

*Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἡ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον·*

*Δέσποινα πρόσδεξαι...*

*Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

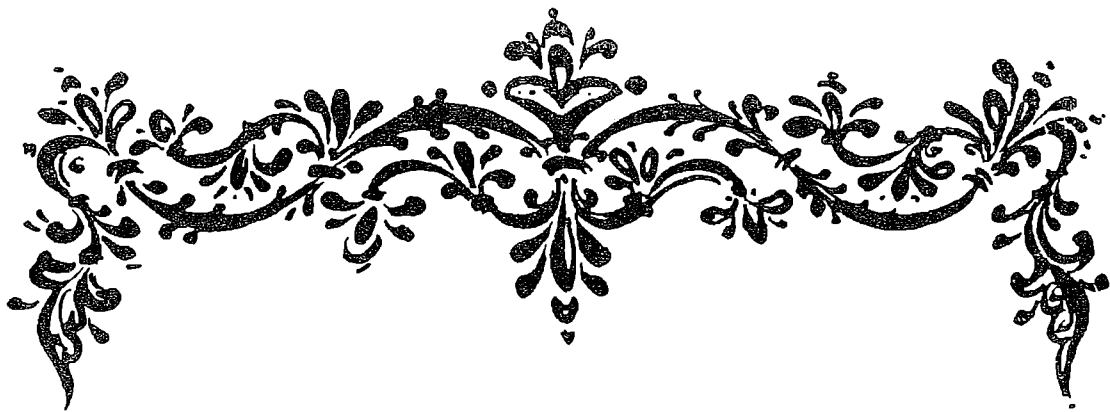
*Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

**Π**οιμὴν ἱερώτατος, καὶ ἱεράρχης σοφός, τῆς πόλεως γέγονας, τῶν Ἀθηνῶν τῆς κλεινῆς, Λεωνίδα μακάριε· ὅθεν ἱερατεύσας, τῷ Σωτῆρι ὁσίως, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὴν πλάνην καθεῖλες. Καὶ νῦν πάτερ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

*Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς ἡ τὸ παρὸν Θεοτοκίον·*

**Τ**ὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἀπόλυσις.*



## ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*



ς ἥλιος λαμπρός, ἐν Ἀθήναις ἐκλάμπας, ἠγώνισαι στερ-  
ρῶς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ ἤθλησας ὡς ἄσαρκος, Λεω-  
νίδα πατὴρ ἡμῶν. Ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου  
μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύ-  
νοντες.

Τὸ τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ παρὸν Θεοτοκίον.



εὐὸν ὑπερφυῶς, σωματώσασα Κόρη, δι' οἶκτον τὴν ἡμῶν,  
προσλαβόμενον φύσιν, σωτήριος εἴσοδος, πρὸς αὐτὸν  
ἀναδέδειξαι, τοῖς προστρέχουσι, τῇ κραταιᾷ σου πρε-  
σβείᾳ, καὶ ὑμνοῦσί σε, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ μόνην Ἀειπάρ-  
θενον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*



είας πίστεως, καλλιεργήσας, σπόρον ἔνθεον, ἐν ταῖς  
καρδίαις, τῶν εὐσεβούντων Λεωνίδα θεόσοφε, μαρτυρι-  
κῶς τὸν σὸν βίον ἐφαίδρυνας, καὶ τοῖς σοῖς ἄθλοις τὴν  
πλάνην κατήσχυνας. Πάτερ ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,  
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

**Π**ύλη ἔμψυχος, ἐσφραγισμένη, ὠφθης Πάναγνε, δι' ἧς δι-  
ῆλθε, σαρκωθείς ὁ ὑπερούσιος Κύριος, καὶ κεκλεισμέ-  
νην σε πάλιν κατέλιπε, καὶ σωτηρίας τὰς πύλας ἠνέωξε,  
τοῖς δοξάζουσι, τὸν τόκον σου τὸν ἀπόρρητον, καὶ σὲ Θεογεν-  
νήτριαν κηρύττουσι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

*Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.*

**Α**ρετῶν διαλάμπων θείῳ φωτί, ιεράρχης ἐδείχθης θεοει-  
δής, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τοῦ Χριστοῦ ιερουργήσας, τῶν  
Ἀποστόλων φέρων, τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον, καὶ τοῦ Σταυ-  
ροῦ τῷ ὄπλῳ, ρωννύμενος ὅσιε. Ὅθεν καὶ μαρτύρων, τοὺς ἀγῶ-  
νας ἀνύσας, ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ἀνενδότως ὑπέμεινας,  
Λεωνίδα πατῆρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-  
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν  
μνήμην σου.

Τὸ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ ἀκόλουθον Θεοτοκίον·

**Τ**ὴν ἀγίαν νηδύν σου καὶ καθαρὰν, οὐράνῳν πλατυτέραν  
ὡς ἀληθῶς, εἰργάσατο Πάναγνε, ὁ ὑπέρθεος Κύριος, ἐν  
σοὶ κατασκηνώσας, δι' ἄφατον ἔλεος, ἐξ ἧς καὶ ἐγεννή-  
θη, ἀτρέπτως ὡς ἄνθρωπος. Ὅθεν σεσωσμένοι, τῇ κυήσει σου  
Κόρη, ὑμνοῦμεν τὸ μέγεθος τῶν πολλῶν μεγαλείων σου, Θεο-  
τόκε πανάχραντε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-  
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σῇ ἀγα-  
θότητι.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ  
οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

## Ευαγγέλιον Ἱεραρχικὸν (Ἰω. Γ', 1-9).

(Ζήτει τοῦτο εἰς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁρθρου τῆς 13ης Νοεμβρίου)

## Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

## Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

**Π**οιμάντικῶς Χριστῷ εὐαρεστήσας, ἀθλητικοῖς ἀγῶσιν ὠμίλησας, ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ζωῆς, ὅσιε· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκίμησας, ἐπαξίως ἐδέξω, τῆς ἄνω βασιλείας τὸ δηνάριον. Ἄλλ' ὦ ἱερομάρτυς Λεωνίδα ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔϊτα οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἐξῆς:

## ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω, τὸ στόμα μου.

**Θ**εὸς εἰς τρισυπόστατε, Πάτερ Υἱὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸν νοῦν μου καταύγασον, τῇ σῆ λαμπρότητι, ὡς ἂν Κύριε, τοῦ θεοῦ Λεωνίδου, ὑμνήσω τὴν ἄθλησιν, καὶ τὰ παλαίσματα.

**Γ**νθέως ἐβίωσας, Εὐαγγελίου ἐντάλμασι, καὶ πλήρης τῆς χάριτος, ὥφθης τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἄξιος, ἐδείχθης Ἱεράρχης, καὶ μύστης θεόληπτος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

**Ι**θύνεις πρὸς Κύριον, τῇ βακτηρίᾳ τῶν λόγων σου, ποιμὴν ὡς θεόσοφος, πάτερ τὴν ποιμνὴν σου· διὰ τοῦτό σου γεραίρει, Λεωνίδα, τοὺς πόνους τὰ σκάμματα, καὶ τοὺς ἰδρῶτάς σου.

## Θεοτοκίον.

**Ο**λόφωτον σκήνωμα, τοῦ Ποιητοῦ πάσης κτίσεως, ἐδείχθης Πανάχραντε, τοῦτον γεννήσασα, ἐξ ἀχράντων σου, αἱμάτων ὑπὲρ λόγον· διὸ καμὲ ἔργασαι, σκεῦος τῆς χάριτος.

*ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.*

**Υ**πῆλθες μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, ὁμοῦ σὺν ἀγίαις γυναιξί, καὶ ἀκαμπῆς καὶ ἄσειστος, ὑπῆρξας ἐν τῷ ξέεσθαι, τὰς σάρκας σου καὶ ἥσχυνας, τῇ σῇ ἐνστάσει τοὺς ἄφρονας.

**Γ**ταυρῷ ὑψωθείς ὡς ὁ Δεσπότης, παθῶν κοινωνὸς ζωοποιῶν, ἐδείχθης ἱερώτατε, καὶ τοῖς ξεσμοῖς τοῦ σώματος, πᾶν τῆς φθορᾶς ἀπέρριψας, ὡς ἀληθῶς ἀχθοφόρημα.

**Α**θῆναι ἡ πόλις σου θεόφρον, καυχᾶται τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, ᾧ Λεωνίδη πάνσοφε, καὶ μέλπει τοὺς ἀγῶνάς σου, δι' ὧν ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας.

## Θεοτοκίον.

**Θ**εὸν σωματώσασα ἀτρέπτως, θεοῦντα τὴν φύσιν τοῦ Ἀδάμ, τοῦ σώματός μου ἴσαι, Παρθένε τὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ψυχὴν μου λάμπρυνον, τῇ αἴγλη τῆς δόξης σου.

*Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

**Τ**ὸν νοῦν καθηράμενος, πάσης προσήλου ροπῆς, δοχεῖον ἐπάξιον τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ἐδείχθης μακάριε· ὅθεν καὶ τὴν σὴν κλῆσιν, νουνεχῶς διεξάγων, θῦμα Χριστῷ προσήχθης, ἐναθλήσας νομίμως· ᾧ πρέσβευε, Λεωνίδη, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

## Τὸ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

**Α**φθόνως κήσασα, τὸν βασιλέα Χριστόν, φθορᾶς ἤλευθέρωσας, καὶ καταδίκης πικρᾶς, Ἀδὰμ τὸν κατάκριτον ὄθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, μέλομεν Θεοτόκε, καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν· φθοροποιῶν παθημάτων, ρύου ἡμᾶς ἄχραντε.

## Ῥοδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Λ**αμπρυνθεὶς τῇ ἐπιλάμψει, Ἱεράρχα τοῦ Πνεύματος, φωστήρ ἀληθείας, ὄφθης ἐν Ἑλλάδι πολύφωτος, καταφωτίζων πρὸς γνῶσιν τὴν σωτήριον, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

**Ο** θεόφρων ἱεράρχης, Λεωνίδης, ὁ ἔνθεος, τὴν τῶν Ἀποστόλων, χάριν προφανῶς κληρωσάμενος, ὑπὲρ τῆς ποίμνης μαρτύριον ἤνεγκε, καὶ ἀθάνατον, θανατωθεὶς ζωὴν εὔρηκε.

**Υ**φαπτόμεναι τῷ πόθῳ τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, αἱ σεμναὶ γυναῖκες, ἤθλησαν σὺν σοὶ ἀξιάγαστε, καὶ εἰς βυθὸν ποντισθεῖσαι θαλάττιον, κατεπόντισαν, τὴν μαινομένην δυσσέβειαν.

**Γ**παραγμοὺς τοὺς ἀνυποίστους, τοῦ ἀγίου σου σώματος, καὶ τῆς ἀρμονίας, πάσης ὑποστάς τὴν διάλυσιν, τῆς ἀσεβείας διέλυσας ζόφωσιν, Πάτερ ὅσιε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν ἀγώνων σου.

## Θεοτοκίον.

**Λ**ύτρωσιν τὴν αἰωνίαν, τῆς τοῦ Ἄδου χειρώσεως, ἡ βροτεία φύσις, Κόρη εὐραμένη τῷ τόκῳ σου, τῇ τοῦ Ἀγγέλου φωνῇ πιστῶς κραυγάζει σοι, χαῖρε Δέσποινα, μήτερ Θεοῦ ἀειπάρθενε.

*᾿Ωδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.*

**Γ**φοίνιξας ὄσιε, τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἱερωσύνης σου τὴν χλαῖναν, μεθ' ἧς εἰσῆλθες εἰς τὸ οὐράνιον, πάτερ καταπέτασμα φαιδρός, καὶ Χριστῷ παρέστηκας, Λεωνίδη γηθόμενος.

**Ω**ς εἶδόν σε ᾿Οσιε, οἱ ξέοντες τὰς σάρκας σου, φέροντα ἀνδρείως τὰς ὀδύνας, καὶ ἐφιέμενον παθεῖν πλείονα, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἅπαν διεσπάραξαν, τὸ πολυάθλον σῶμά σου.

**Ν**αόν σου τὸν ἅγιον, ὡς ἱερὸν ἀγίασμα, πάλαι ἡ σὴ ποιμνὴ κεκτημένη, ἠγαλλιᾶτο τούτῳ προστρέχουσα, καὶ ἀγιασμοῦ τὰς δωρεάς, Λεωνίδη ἅγιε, ἐξ αὐτοῦ ἐπορίζετο.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**λύος ἐκκάθαρον, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τοὺς προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐνταλμάτων ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεΐλαντος.

*᾿Ωδὴ ς΄. Τὴν θεϊαν ταύτην.*

**Δ**ύναμιν θεϊαν παρέχει σοι, Χρυστέ ὑπὲρ οὗ πάσχειν προήρησο· ὄθεν ὑπέμεινας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σοῦ σώματος, παμμάκαρ Λεωνίδη καταξαινόμενος.

**Θ**᾿Αθηνῶν θεῖος πρόεδρος, καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος τὸ καύχημα, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ Λεωνίδης ὁ ἔνδοξος, τῶν ἱερομαρτύρων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

**Υ**ψώσας πάτερ τὴν ἔφεσιν, ψυχῆς σου πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, θάνατον βίαιον, ὑπὲρ Χριστοῦ σπαρασσόμενος, ὑπέστης Λεωνίδη, ἀγαλλιώμενος.

## Θεοτοκίον.

**Μ**ήτηρ ἐδείχθης ἀπείρανδρος, ἀλλ' ἔμεινας παρθένος πανάφθορος, μετὰ τὴν κύησιν· Θεὸν γὰρ κόρη γεγέννηκας, τὸν ξένα μεγαλεῖα, ἐν σοὶ ποιήσαντα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ω**ς ἱεράρχης ἐνθεώτατος πάτερ, μαρτυρικῶς τὸν σὸν ἐτέλεσας βίον, ἱερομάρτυς Λεωνίδη ἐνδοξε χαίρων γὰρ ὑπήνεγκας, τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας· ὅθεν μεταβέβηκας πρὸς οὐράνιον λῆξιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πρὸς Χριστὸν, τῶν ἐκτελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

## Ὁ Οἶκος.

**Ε**ὐαγγελίου τῆς ζωῆς, ὀρθοτομῶν τὸν λόγον, ὡς ἀποστόλων μιμητής, καὶ λειτουργὸς θεοειδής, τῆς ἀληθινῆς σκηνῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, πλείστοις πόνοις σαυτὸν ἐξέδωκας, πάτερ· καὶ τῆς λογικῆς σου προκινδυνεύσας ποιμένης, ὑπὲρ ταύτης τὴν ζωὴν σου τέθεικας, καὶ σκληροτάτοις βασάνοις, τὸ σῶμά σου ἀνήλωσας, κατὰ τῆς ἀσεβείας στερρῶς παραταξάμενος· ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ἰκρίῳ, παραπλησίως τῷ Κυρίῳ, ἀπηνῶς τὰς σάρκας κατεξάνθης, καὶ τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων σου, ἱερομάρτυς Λεωνίδη πολυθαύμαστε, τῶν εὐσεβῶν τὴν διάνοιαν ἠρδευσας, τῶν ἐκτελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

## Συναξάριον.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Λεωνίδου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ ἐν διωγμοῖς Δεκίου ἀνακρεμασθέντος καὶ καταξεσθέντος, οὗ τὸ Ἱερόν πρὸς τῇ κοίτη Ἰλισσοῦ ἀνέσκαπται.

**Στίχ.** Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον  
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Πέμπτη Λεωνίδης κάθανε δεκάτη τε καταξανθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα αἱ συναθλήσασαι μετὰ τοῦ Ἁγίου Λεωνίδου  
φιλόθεοι γυναῖκες, Χαρίεσσα, Γαλήνη, Νίκη, Καλλή, Νουνε-  
χία, Βασίλισσα καὶ Θεοδώρα.

**Στίχ.** Χορὸς μαρτύρων ἅγιος συγχορεύει  
Θάλατταν ἀπύθμενον ρίπτονται ἅμα  
Βυθοῦ ἀμαρτίας ἀπαλλάττουσιν πάντας.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον  
ἡμᾶς. Ἀμήν.



*ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.*

**Γ**εώργησας, ἀρότρῳ τῷ τοῦ λόγου σου, Πάτερ τῆς ποιμνης σου, ἀρούρας τὰς λογικάς, καὶ ταύτας ἐπότισας, ρεῖθροις αἱμάτων σου· ὅθεν ἔφυσαν, θεογνωσίας στάχυας, καὶ καρποὺς ζωῆς ἁγίας.

**Λ**αμπρυνόμενος, ὡς Ἱεράρχης ὄσιος, φωτὶ τῶν ἔργων σου, φωτοειδῆς λειτουργός, καὶ μύστης τῆς χάριτος, ὠφθης θεόσοφος, ἄγων ἅγιε, πρὸς εὐσεβείας ἔλλαμψιν, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας.

**Π**αθῶν σύμμορφος, τῶν τοῦ Δεσπότη γέγονας, ξύλῳ αἰρόμενος, ὧ Λεωνίδη σοφέ, καὶ διορυττόμετος, ξεσμοῖς τὸ σῶμά σου· ὅθεν μέτοχος, καὶ τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, ἀνεδείχθης καὶ τῆς δόξης.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**ς κηῆσασα, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ἐν ὕλῃ σώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, Παρθένε πανάμωμε, μεγίστην κέκτησαι, Κόρη δύναμιν, σώζειν τοὺς σοὶ προστρέχοντας, ἐκ δεινῶν πειρατηρίων.

*ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.*

**Τ**έγονεν ἡ ἄθλησίς σου Πάτερ, τῆς πλάνης τῆς δεισιδαίμονος κατάλυσις, τῆς σεπτῆς δὲ ποιμνης σου στήριγμα ἀκλόνητον· διὸ τῶν Ἀθηναίων σε δῆμοι γεραίρουσι, κομῶντες εὐσεβείας ἀπάση, καὶ ὀρθοδοξία, σοφὴ Ἱερομάρτυς.

**Γ**χων συναθλούσας σοὶ γενναίως, γυναῖκας τὰς φιλοθέους καὶ θεόφρονας, τούτων διεξέκαυσας, ἐπὶ πλεῖον λόγους σου, τὸν τῆς καρδίας ἔρωτα πρὸς τὸν νυμφίον Χριστόν· μεθ' ὧν καλῶς ἀνύσας τὸ σκᾶμμα, πάτερ Λεωνίδη, λαμπρῶς ἐμεγαλύνθης.

**Π**ήξατε και ξέετε τὰς σάρκας, ἐβόα τοῖς σὲ σπαράττουσιν ὁ τύραννος, ἕως οὗ εἰς θάνατον, τοῦτον ἀφανίσητε· σὺ δὲ καταικιζόμενος ἔχαιρες, Ἄγιε, ὁρῶν τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς σου, τὸν Σωτῆρα πάτερ, παρέχοντα ἰσχύν σοι.

### Θεοτοκίον.

**Α**γγελοὶ ὕμνουσί σου τὴν δόξαν, Παρθένε δεδοξασμένη ὑπερένδοξε, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι τὴν χάριν σου· κοινὸν γὰρ συναπτήριον ὤφθης κυήσασα, Χριστὸν τὸν βασιλέα τῆς δόξης· Ὅν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

### ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

**Γ**τέφανον διπλοῦν, τελέσας τὸν δρόμον σου ἐδέξω ἄγιε, παρὰ τοῦ Παντάνακτος, ὡς ἱεράρχης καὶ μάρτυς ἔνδοξος· καὶ νῦν τοῦ ξύλου, Ὅσιε, κατατρυφῶν τῆς ζωῆς, ἐκδυσώπει, σώζεσθαι ἐκάστοτε, Λεωνίδη, ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

**Ι**σχυσαν σὺν σοί, γυναῖκες αἱ πάνσεμνοι ἐνδυναμούμεναι, σθένει τοῦ Παντάνακτος, ἐχθρὸν ὀλέσαι τὸν πολυμήχανον· ὡς γὰρ ποιμὴν πανάριστος, Πάτερ, τοὺς ἄρνας σου τῷ ποιμένι, τῷ καλῷ ὠδήγησας, καὶ ἐπάξιον εὔρες ἀντάμειψιν.

**Μ**νήμην τὴν σεπτὴν, τῆς θείας ἀθλήσεως τῆς σῆς, μακάριε, ἐορτάζει χαίρουσα, ἢ τῆς Παλλάδος πόλις πολύφημος· μετὰ Διονυσίου γὰρ τοῦ θεορρήμογος, Λεωνίδη, καὶ Ἱεροθέου τε, πόιμενάρχην σε θεῖον ἐκτήσατο.

**Ο**τῆς ἀληθοῦς, σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν καὶ ὠραιότητα, Λεωνίδη ἄγιε, ὡς κληρονόμος ταύτης θεώμενος, ἱερομάρτυς, πρόσδεξαι τοῦτον τὸν ὕμνον μου, ὡς τῆς χήρας, τὰ λεπτὰ ὁ Κύριος, καὶ τῇ σῇ με συνέτισον χάριτι.

## Θεοτοκίον.

**Υ**ψος οὐρανοῦ, ἐκάλυψεν Ἄχραντε τοῦ μυστηρίου σου, γνῶσις ἢ ἀπόκρυφος, Θεὸν γὰρ ἔτεκες τὸν Ὑπέρθεον, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι κόσμον καινίζοντα· ἔνθεν Κόρη, πᾶσα γῆ δοξάζει σε, φωτισθεῖσα φωτὶ τῷ τοῦ τόκου σου.

Ἐξαποστειλάριον. *Σαρκὶ ὑπνώσας.*

**Γ**αρκὸς ὀδύνας ἐνεγκῶν, ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἀξίως ἐμεγαλύνθης, τῇ θεοσδότῳ δωρεᾷ, ὦ Λεωνίδη πάνσοφε, καὶ χάριν αἰεὶ παρέχεις, τοῖς σὲ γεραίρουσι, μάκαρ.

Καὶ τὸ τοῦ Πάσχα, *Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς...*  
ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

**Γ**αρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, τὸν βασιλέα Κύριον, Παρθένε δεδοξασμένη, πρὸς βασιλείαν οὐρανῶν, εἰσάγοντα πανάμωμε, τοὺς πιστεῖ σε Θεοτόκον, ἀγνὴν μεγαλύνοντας.

## ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

*Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.*

**Π**άτερ Λεωνίδη ἔνδοξε, θείου φωτὸς τὰς αὐγὰς, τῇ ψυχῇ σου δεξάμενος βίου καθαρότητι, ὡσπερ ἥλιος ἄδυτος, τῆς εὐσεβείας τὴν θεϊαν ἔλλαμψιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ λαμπρῶς ἐξήστραψας· ὦ τῆς δοθείσης σοι, δωρεᾶς καὶ χάριτος, παρὰ Θεοῦ! Ὅθεν μακαρίζομεν, τὰς ἀριστείας σου.

**Π**άτερ Λεωνίδη ἔνδοξε, τῇ θεϊκῇ ἐκλογῇ, ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ ποιμὴν πανάριστος, Ἀθηνῶν ἐχρημάτισας· καὶ τὴν σὴν ποιμνὴν καλῶς ὠδήγησας, ἐπὶ λειμῶνας ζωῆς τῆς κρείττονος· ὦ τῶν καμάτων σου, τῶν πολλῶν θεσπέσιε! δι' ὧν σαυτόν, τύπον καὶ παράδειγμα, πιστοῖς παρέστησας.

**Π**άτερ Λεωνίδα πάνσοφε, ἀκαταλήπτω ψυχῇ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, μαρτυρίου ἤνυσας, τὸν ἀγῶνα τὸν κάλλιστον, καὶ ὡσπερ πάσχοντος ἤνεγκας, τοὺς ἀνυποίστους ξεσμοὺς τοῦ σώματος· ὦ τῆς ἀνδρείας σου! ὦ τῆς καρτερίας σου! δι' ἧς πρὸς γῆν, τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἔπαρσις, καταπεπάτηται.

**Π**άτερ Λεωνίδα ὅσιε, ὡσπερ θυσίαν δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας, μαρτυρίου ἀνθραξι, τῷ τῶν ὄλων Δεσπόζοντι. Ὅθεν γεραίρει τοὺς θείους ἄθλους σου, καὶ ἐορτάζει λαμπρῶς τὴν μνήμην σου, πόλις ἢ ἐνδοξος, Ἀθηνῶν χορεύουσα· ἦν ἀσινῆ, πάντοτε περίσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

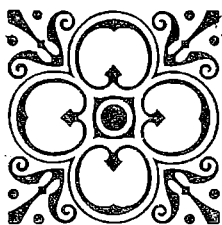
**Τ**οῦ Εὐαγγελίου τὸν σπόρον, νουνεχῶς καλλιεργήσας, τῆς ἀπάτης τὴν ἄκανθον, ἐξέτεμες πάτερ· ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, ἀποστολικῶς ἐκοπίασας, καὶ μέχρις αἵματος ἠγώνισαι, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἀθλητικὸν ἀνύσας δίαυλον. Ὅθεν ἢ πόλις Ἀθηνῶν, ἢ πνευματικὴ σου φυτεία, εἰς ἑκατὸν ἐβλάστησε, τοὺς καρποὺς τῶν ἰδρώτων σου· καὶ καυχωμένη τῇ δόξῃ σου, τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην ἐορτάζει. Ἄλλ' ὦ ἱερομάρτυς Λεωνίδα σοφέ, φύλαττε αὐτὴν ἐκ πάσης περιστάσεως, αἰτούμενος πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

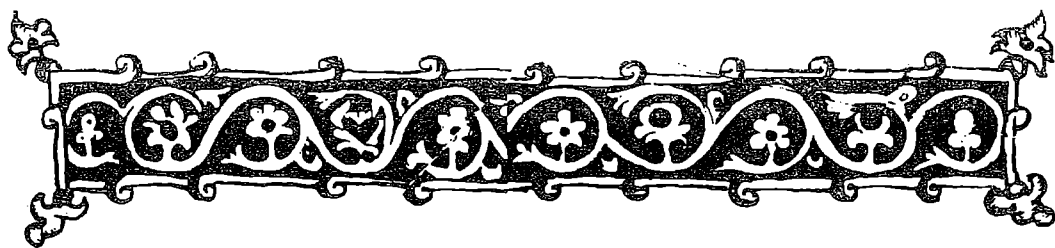
Καὶ νῦν.

Τὸ τοῦ Πάσχα· Ἀναστάσεως ἡμέρα...

ἢ τὸ τῆς Θεοτόκου· Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.





## ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'  
καὶ ς' Ὁδῆ.

Ἄποστολον τῆς 6ης Νοεμβρίου.

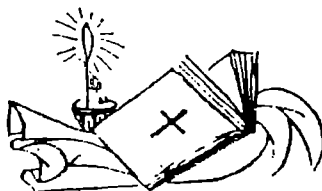
Εὐαγγέλιον τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

### ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

**Χ**αίροις τῆς Ἑλλάδος θεῖος βλαστός, ιερομαρτύρων, Λεωνίδη, ἡ καλλονή· χαίροις Ἀθηναίων, ὁ θεῖος ποιμενάρχης, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης, πάτερ, θερμότατος.



---

*Ἡ ἀκολουθία αὕτη ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει δοκίμου Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀναχωρητοῦ ὀσιωτάτου Γερασίου Μικραγιαννανίτου ἐνεκρίθη πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1954 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 2803/Διεκ. 230*

Ἄρχιμ. Λ.Θ.Π.